

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pati est Hominis Inevitabile Fatum

Neissen, Johann Adolph

Coloniæ Agrippinæ, 1721

Agmen Justorum in Cruce probatorum. Crux Justi Abelis: Gen. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49134](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49134)

AGMEN JUSTO-
RUM

in Cruce

PROBATORUM

CRUX

Justi Abelis

Gen. 4.

Primus adest ab exordio Mundi, ex
vix formata Adami familia, justus
à sacrificii sui ignibus Abel: qui indè à
fatuo superbi furoris livorisque igne
correptus, à Cain impio Fratre, quam
innocentissimè trucidatur, execran-
dum inauditum scelus! Frater Fratrem
trucidat! Non scitur nec locus, nec
modus, quo Abel occisus fuerit: scrip-
tura non affert aliud, quàm cum essent
in agro, consurrexit Cain adversùs Fra-
trem suum amplius de loco ac modo nil
aperit scriptura. Juvat verò ex interpre-
tum annotationibus excurrere paulò
latius: ex horum concordì expositione,

D 5

te

te Caino strictim convenio: age, pergesne mentiri? an nescis ubi sit, Frater tuus? nunc ego te perpello: nescisne ubi sit: quem paulò ante invitasti, *exeamus foras, egrediamur in campum, transeamus in desertum*; ubi nefandum, quod meditabaris scelus, inobservatus patrare posses? tunc nescis, ubi Frater tuus crudeliter occisus, contummulatus jaceat? proterve? *perfrictæ frontis!* adhuc audes Domino, tanquam nimium quærenti, (*ubi est Frater tuus*) eum indignatione obloqui, & quasi sublannans, exprobrare, insultando [*Nunquid ego sum Custos Fratris mei*] ego natu major sum; ille secundus à me: ipsius est revereri me; ipsum curare, non est meum.

Quid blateras impiè, profligandus latro in Dominum? qui omniscius tibi impudens os obstruit, regerendo, *quid fecisti? sanguis Fratris tui Abel clamat ad me de terra.* Quid reclamast? Recordare, cum essetis in superficie agri, quod fratrem tuum exagitaveris adjurgio improbo: *videlicet, non esse*

esse judicem, neque justitiam amplius
in sæculo isthoc vestro secundo (supe-
rato enim mundi conditi sæculo pri-
mo, agebant sæculi secundi annum
trigesimum) nec mercedem bonam
pro justis, neque pœnam pro impiis,
nec Dei misericordia creatum esse Mun-
dum, nec Dei misericordia regi: eò quod
suscepta sit oblatio Abelis cum benepla-
cito; Caino non sit suscepta cum bene-
placito. &c. Recole responsum ab Abele
redditum: est Judex, est justitia, in
sæculum nostrum aliud: est item merces
pro bonis, & pœna pro impiis: miseri-
cordia quoque Dei creatus est mundus,
& misericordia Dei gubernatur. Quia
verò meliora fuerunt opera mea tuis,
suscepta est oblatio mea cum benepla-
cito, tua autem non est suscepta. Cum-
que ita duo contenderitis in agro,
nonne tu Cain consurrexisti contra
Abel, & occidisti eum? quomodo
nescis ubi sit? Non te interrogabo,
quo aut quali instrumento, fratricidi-
um atrociter commiseris? optimè nosti,
sed mendax diffiteberis. Consulam
interpretes, qui ex variorum scripturis
de-

deducunt patere, cum terra dicatur bibisse sanguinem Abel, eum non esse præfocatum, sed quopiam alio telo necatum: non mandibulâ, ut fingunt pictores, sed rusticâ furcâ, seu ligneâ, seu ferreâ, qualem manu secum sine suspitione, de more ferre solebat.

Vox sanguinis clamat. Cædes hæc.

ATrocem in conspectu Dei vindictam postulat. Habetur in Hebræo *vox sanguinum fratristui*. In plurali, eò quod Cain interficiendo fratrem, fuit reus sanguinis non solùm unius Abelis, sed omnium etiam, quos Abel genuisset, si vixisset. *Nunc igitur maledictus eris super terram, quæ aperuit os suum, & suscepit sanguinem Fratristui, de manu tua.* Infelix, vagus, profugus, omnibus odiosus, gemens ac tremens eris: sceleris pœna, conscientiae carnificina, per incertas vagantem sedes, exagitabunt te inhumanum, brutum pecus. Num adhuc negabit esse iudicem, esse pro malis pœnam in isto secundo Orbis seculo; de quibus cum Fratre, in campo rixabatur? audio des-

pera-

peratam ejulantis vocem: *Major est iniquitas mea, quam ut veniam merear.* Cui reponit Augustinus, mentiris Cain, major est Dei misericordia, quam omnium Peccatorum miseria. Abrumpo moras: redeundum est ad eventilandum exploratius invidiæ conceptæ tomitem.

Abel, & interfecit eum. cruentum verò fuisse latrocinium, & sanguinem fufum, objurgatio Caino facta satis declarare notatur: ait enim Dominus ad Cain, ubi est Abel Frater tuus? qui respondit; nescio; nùm custos Fratris mei sum ego? dixitque ad eum dominus, quid fecisti? vox sanguinis Fratris tui clamat ad me de terra. Adducta Causa, ob quam Abel Fratri invisus, ejusdem iram, odium, furorem, necemque ipsam subierit, alia non erat, quam quod ad pii, justi, ac recti Abelis munera respexerit Dominus; ad Cain verò & munera illius non respexerit. Cain agricola offerebat de frugibus terræ: Abel Pastor ovium, de primogenitis gregis sui, & de adipibus eorum. Discrimen

Causa invidiæ.

nota.

Discrimen inter oblata munera.

In sacrificiis duo observanda.

notatur magnum inter duorum Fratrum oblata munera: Cain, ait Chrysofostomus in Genesim hom. 18. non erat sollicitus offerre Deo ex Fructibus suis meliora quæque: Abel verò selegerat ex optimis optima: ut præstantia, doni, sinceritatem cordis, puritatemque demonstraret affectus: quo ipse, Creatura, Deo Creatori suo subdita, à cuius liberali manu sciebat provenire cuncta, tantæque ejusdem majestati subjicienda noverat omnia, humillimum sacrificando homagium, Supremo Numine dignum præstare, amplissimè satagebat. Duo sunt in Sacrificio quovis attendenda: externum unum & visibile; internum alterum & invisibile: externum est victima, & dicata Sacrificio munera; ut erant à Cain, fructus terræ: & ab Abel primogenita gregis. Internum invisibile ac spirituale, est dispositio interior cordis, hominis sacrificantis affectus; quo se ut nihilum prosternit ante Dominum; adorat majestatem divinam, seseque sistit ad arbitrium Creatoris, ad instar pecudis, pro ejus hono-

honore veneratione & gloria immo-
landam hostiam, & hic est verus Dei
cultus; hæc recta pietas, hæc soli Deo
debita servitus. Hinc Augustinus de
Civitate Dei lib. 10. cap. 4. ait: *Sacri-
ficium visibile invisibilis hujus Sacri-
ficii Sacramentum*, id est, *Sacrum sig-
num est*. Hac veritate posita, jam fa-
cile est dijudicare; cur Deus rejecerit
sacrificium Cain, & abelis gratiosè
receperit. Apud Cain tam externum
Sacrificii, quam internum condemna-
batur meritò: externum, quoniam
ille non obtulit Deo, nisi communia
fructum, excellentiora servando sibi.
Internum, quia scrutabatur Deus
cor ipsius & se despiciatui haberi vide-
bat, & Fratrem ejus odio. Contra,
sacrificium abelis totum erat acceptum
Deo, tam pro victima exteriore;
quando non nisi optima quæque ac se-
lectissima obtulerat Domino: quam pro
interiore, puritate ac simplicitate cor-
dis, quod ferebatur profundo in Deum
respectu; & fraterna in Cain charita-
te, refertum erat. Ita, ut quamvis D.
Gre-

Gre-

*Dominus
respexit
ad mune-
ra Abelis
igne de
caelo misso*

Gregorius in Job, l. 22. cap. 8. dicat: Non Abel ex muneribus, sed ex Abel munera placuerunt; dici etiam possit, & Abel ex muneribus, & ex Abel munera placuisse. Atque ideo Dominus respexit ad Abel & munera ejus. Theodotion, ut S. Hieronymus notat, ex hebraico reddidit latinè: Dominus consumpsit igne, de caelo dilapso munera Abel, & non munera Cain. Est hoc usitatum Deo, ad ostendendum sibi gratum Sacrificium; ignem, quo victimae crementur, ab astris submittere: ita Salomonis, ita Eliæ, ita hic Abelis nostri Sacrificia, ignis è caelo missus admiranda, venerandaque reddidit. Hinc fatum viam invenit, tam Deo accepti, tam pii, tam justi, tam innocentis integerrimique Centum & viginti novem annorum viri Abelis fors, nex est.

* *
*

CRUX